

Societatea politică și Societatea civilă

Autori:

Vasile – Sorin Curpăn

Vasile Curpăn

Cosmin – Ștefan Burleanu

Emilia Mitrofan

Scindarea noțiunii de ”societate” a reprezentat o necesitate logică, obiectivă din punctul de vedere politologic. Raportul dintre societatea politică și societatea civilă este esențială pentru caracterizarea gradului de democratizare a unui stat și a gradului de responsabilizare a cetățenilor săi.

Ce este societatea politică?

Societatea politică – cuprinde totalitatea instituțiilor organizațiilor și mijloacelor de informare în masă care au ca scop predeterminat implicarea în problemele puterii de stat, a conducerii politice a societății. Din societatea politică fac parte atât organele și persoanele fizice implicate efectiv în conducerea politică a statului cât și cele care activează cu intenția obținerii puterii politice.

Cei care deja au puterea politică intenționează să exercite o perioadă cât mai îndelungată.

Cei care nu exercită efectiv puterea politică, adică nu o dețin, luptă pentru dobândirea acesteia.

Societatea politică cuprinde: statul cu cele trei ”puteri” ale sale; partidele politice; organizațiile implicate, în orice formă, în vederea organizării și conducerii societății sau a obținerii puterii de stat.

Așa fiind, societatea politică este alcătuită **din guvernanți** și **din cei care doresc să devină guvernanți**. Atât guvernanții cât și cei care tind să obțină această calitate trebuie să acționeze cu bună-credință, exclusiv în interesul cetățenilor și al statului respectând cu sfințenie regimul politic democratic și fundamentele Statului de Drept.

Dimpotrivă, într-un regim dictatorial sau într-unul totalitar societatea politică este formată exclusiv din guvernanți, personificate, de regulă, de șeful statului.

Categoria celor care tind să devină guvernanți ori nu există ori este total marginalizată și opresată.

În regimurile dictatoriale/totalitare societatea politică își subordonează societatea civilă, membrii societății civile ajungând în condiția de ”servitori” ai societății politice. Practic se inversează scopul și rolul: dacă în societatea democratică (statul democrat) societatea politică

servește și slujește societatea civilă, în statul dictatorial/totalitar, societatea civilă devine o ancilă, o slujnică a societății politice.

Ce este societatea civilă?

Societatea civilă – grupează totalitatea indivizilor care au calitatea de cetățeni ai statului, a organizațiilor economice, culturale, profesionale, de creație, cu caracter apolitic.

Cetățenii care fac parte din instituții sau organizații politice inclusiv guvernării, **nu pierd calitatea originară** de membri ai societății civile.

Pentru ca statul să funcționeze respectând mecanismele și procedurile democratice este nevoie de legi ferme, clare, care să preserve, fără excepție, drepturile și libertățile cetățenești precum și îndatoririle organelor etatice în raport cu cetățenii.

Raportul dintre societatea politică și societatea civilă se reduce, în esență la relația de determinare a societății politice să servească societatea civilă.

Practic, ”puterea” societății politice, adică puterea politică trebuie zăgăzuită de o altă ”putere”, aparținând societății civile. În acest scop societatea civilă trebuie să dispună de o puternică cunoaștere a fenomenelor politice. Responsabilizarea societății politice reprezintă o adevărată artă a societății civile.

În lipsa acestei responsabilizări, societatea civilă nu poate frâna puterea politică, fapt ce poate determina, după un timp, apariția germenilor statului totalitar.

În consecință, raporturile care se stabilesc între societatea politică și societatea civilă, nu implică supraordonarea/subordonarea, ci sunt relații complexe de colaborare, relativ stabile.

Deoarece acest tip de relații sunt în principiu, variabile este necesară medierea între cele două entități, de fapt dintre stat și organele sale și societatea civilă.

Constituția României a acordat acest rol de mediator între stat și societate (societate civilă) Președintelui României.